

[Socialministeren]

denne vurdering, at omkostningerne ved opbygning af en parallel offentlig statistik vil være betydelige.

Siden aftalen med DLS blev indgået, har statistikken da også til stadighed undergået en forbedring, ligesom der fra branchens side er blevet udvist en stadig større imødekommethed hvad angår udlevering af oplysninger til anden side, og det er sundhedsstyrelsens opfattelse, at denne liberaliseringstendens vil fortsætte, således at der inden for nogle år kan forventes at foreligge en offentligt tilgængelig lægemiddelstatistik.

Det skal tilføjes, at sundhedsstyrelsen sideløbende med DLS i 1971, 1977 og 1980 har indsamlet og i 1981 agter at indsamle oplysninger om salget på en enkelt dag af receptordragerede lægemidler. Det statistiske materiale, som vil fremkomme på grundlag af sådanne oplysninger, og som i øvrigt planlægges bearbejdet i et samarbejde med socialministeriet og sygesikringen, er omfattet af de almindelige regler om offentlige statistikker.»

Socialministeriet kan henholde sig hertil.

Spm. nr. 1067

Til *industriministeren* (2/6 81) af:

Inge Krogh (KrF):

»I tilslutning til mine spørgsmål nr. 3 af 7. november 1979 og nr. 1030 af 21. maj 1981 bedes ministeren oplyse, hvordan loven om hotel- og restaurationsvirksomhed angående landsbevillingsnævnets virksomhed vedrørende kommunalbestyrelsens afslag på ansøgning om alkoholbevilling har virket fra 7. november 1979 til nu såvel med hensyn til øl som spiritus og såvel absolut som i procent.«

Besvarelse (17/6 81):

Industriministeren (Erling Jensen):

Landsbevillingsnævnet har i tidsrummet den 7. november 1979 til den 1. juni 1981 afsagt i alt 81 kendelser, heraf 6 om fratagelse af bevilling i medfør af restaurationslovens § 18.

De resterende 75 kendelser vedrører kommunalbestyrelsers afslag på ansøgning om alkoholbevilling, og landsbevillingsnævnet har i 38 tilfælde stadfæstet den lokale afgørelse, medens der i 37 tilfælde er sket omgørelse af den lokale bevillingsmyndigheds afgørelse. Godt 50 pct. af de lokale afgørelser

er således stadfæstet, medens knap 50 pct. er omgjort. Af de omgjorte afgørelser er bevillingerne i 28 sager begrænset enten tidsmæssigt, i henseende til varesortiment, med hensyn til servering for en bestemt personkreds eller andet. Mere end 75 pct. af kendelserne er således begrænset under en eller anden form.

Af forannævnte 75 kendelser har 50 foreligget som enstemmige lokale afslag, hvoraf 33 er stadfæstet, medens 17 er omgjort af et enigt landsbevillingsnævn. Omgørelsesprocenten har således været 34. Af disse kendelser er 2 beregnet til servering af øl i skatteklasse I, 6 kendelser er begrænset til servering af øl i skatteklasse I og bordvine, og af de resterende 9 alkoholbevillinger er 5 begrænset tidsmæssigt. Af de omgjorte 17 enstemmige afgørelser er således i alt 13 kendelser eller 77 pct. begrænset under en eller anden form.

I de 25 tilfælde, hvor afgørelsen er truffet ved flertalsbeslutning i den lokale bevillingsmyndighed, har nævnet stadfæstet 5 afgørelser og omgjort 20. Omgørelsesprocenten har således været 80. Af disse kendelser er 8 begrænset til servering af øl i skatteklasse I og bordvine. Af de resterende 12 omgørelser er 7 bevillinger begrænset enten tidsmæssigt eller med hensyn til personkreds, for hvilken der kan ske servering. Af de omgjorte 20 flertalsafgørelser er således i alt 15 eller 75 pct. begrænset under en eller anden form.

Ved en betragtning af tallene er det specielt landsbevillingsnævnets behandling af lokale enstemmige afslag, der må påkalde interesse som følge af lovændringen i 1978, hvor det bestemtes, at afgørelser af en enig kommunalbestyrelse kun kan omgøres af et enigt landsbevillingsnævn. Omgørelsesprocenten for de siden den 7. november 1979 behandlede sager af denne karakter viser nok en mindre stigning, men procenten er dog fortsat ikke større end det ved lovændringen kunne forudses, når henses til, at formålet med en central ankeinstans er opnåelsen af en vis ensartethed i den administrative praksis.

Med hensyn til de overvejelser, som landsbevillingsnævnets praksis siden lovændringen i 1978 har givet mig anledning til, kan jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 1030.